

produkt på et nyt eller allerede eksisterende marked i udlandet.

Til belysning af, hvilke udgifter der er omfattet af forslaget, kan nævnes: udgifter, der afholdes til rejser, reklame, annoncering, kataloger, tilbudsgivning, oversættelser og lignende med det formål at opnå salg af varer og tjenesteydelser i udlandet. Det samme gælder udgifter i forbindelse med afholdelse af og deltagelse i messer eller udstillinger i udlandet. Der tænkes her på lokale- og standudgifter, lønomkostninger m.v. Også udgifter til ansættelse af en eksportkonsulent samt udgifter til »market research« i forbindelse med aflønning af et lokalt agentbureau eller en lokal kontaktpersons udtalelser om et produkts mulighed for og egnethed til at vinde indpas på et bestemt marked er omfattet. Sådanne udtalelser er nødvendige for at opnå viden om f.eks. specielle lovgivnings- og handelshindringer, bestemte kutymer og sædvaner, klimatisk betingede forhold m.v.

Efter forslaget kan selskabet m.v. vælge at fratække udgiften til markedsføring ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst som en driftsomkostning. Selskabet m.v. kan endvidere vælge at lade en del af udgiften fratække som driftsomkostning og få en del af udgiften dækket ved anvendelse af investeringsfondshenlæggelser. I det omfang selskabet m.v. vælger at benytte investeringsfondshenlæggelser til afholdelse af en anvendelsesberettiget udgift, kan udgiften ikke tillige fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette er en følge af, at der gennem henlæggelserne i sin tid allerede er givet fradrag herfor i indkomsten.

Efter de gældende regler i ligningslovens § 8, stk. 4, er adgangen til at fratække repræsentationsudgifter begrænset. Denne begrænsning skal tilsvarende gælde for så vidt angår adgangen til at hæve indskudte midler til dækning af udgiften.

Efter forslaget skal hævning fra investeringsfondskontoen til dækning af udgifter til markedsføring endvidere ske efter de samme regler, som gælder for hævning af beløb til anskaffelse af aktiver, hvorpå der kan forlods afskrives.

c) »Gamle« henlæggelser

Forslaget omfatter henlæggelser, der er foretaget for indkomståret 1986 eller tidligere, dvs. fradraget i selvangivelsen for 1986 eller tidligere år.

Forslaget indeholder ingen ændring af det i investeringsfondsloven gældende princip om, at de ældste henlæggelser skal anvendes først. En henlæggelse for 1982 skal således være anvendt fuldt

ud, inden henlæggelser for 1983 eller senere benyttes.

3. Forslagets administrative og provenumæssige konsekvenser

Forslaget medfører et vist merarbejde, som dog påregnes udført indenfor de nuværende rammer.

Forslaget har ingen umiddelbare provenumæssige konsekvenser, da der allerede er indrømmet fradrag for »gamle« henlæggelser.

Selskabernes »gamle« investeringsfondshenlæggelser er i størrelsesordenen 8–10 mia. kr., hvoraf halvdelen er indsat på investeringsfondskonti i pengeinstitutter som følge af bindingskravet på 50 pct. for selskaber.

4. Ikrafttrædelse

Det foreslås, at reglerne får virkning for investeringsfondshenlæggelser, der er foretaget i henlæggelsesåret 1986 eller tidligere. Det vil sige, at henlæggelser, der er fradraget i selvangivelsen for 1987, alene kan benyttes til investering efter de sædvanlige regler.

Lov om investeringsfonds er ændret senest ved lov nr. 306 af 25. maj 1987, jf. Folketingstidende 1986/87 sp. 7447, 7990, 11926, 12276; tillæg A 4347.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1–3

Det foreslås, at selskaber, foreninger, institutioner m.v. skal kunne anvende henlæggelser til investeringsfonds til dækning af afholdte udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed.

Det samme skal efter forslaget gælde fradragsberettigede udgifter til markedsføring, der er afholdt i forbindelse med eksport til udlandet.

Det foreslås, at selskabet m.v. efter eget valg skal kunne bestemme, om det ønsker den afholdte udgift helt eller delvist dækket gennem hævning af investeringsfondsmidler. I det omfang selskabet m.v. ikke ønsker at anvende investeringsfondshenlæggelser til dækning af de nævnte udgifter, gælder de hidtidige fradragmuligheder fortsat.

Efter forslaget skal hævning fra investeringsfondskontoen ske efter de samme regler, som gælder ved anskaffelse af aktiver, hvorpå der kan forlods afskrives. Det vil sige, at selskaber, foreninger, institutioner m.v., der efter lovens § 5 kun skal indskyde 50 pct. af henlæggelsen, kun kan hæve et beløb på 50 pct. af den afholdte udgift.